

মধুবন

“*মনৰ শক্তি তথা নিৰ্ভয়তাৰ শক্তি*”

আজি বৃক্ষপতিয়ে নিজৰ নতুন বৃক্ষৰ ফাউণ্ডেশ্বন (আধাৰ) সন্তানসকলক চাই আছেহঁক। বৃক্ষপতিয়ে নিজৰ বৃক্ষৰ গা-গছক চাই আছেহঁক। বৃক্ষপতিৰ পালনাৰ দ্বাৰা প্ৰতিপালিত সকলো শ্ৰেষ্ঠ ফলস্বৰূপ সন্তানসকলক চাই আছেহঁক। আদি দেৱে নিজৰ আদি ৰত্নসকলক চাই আছেহঁক। প্ৰত্যেক ৰত্নৰে মহানতা, বিশেষত্ব নিজা-নিজা। কিন্তু হওতে সকলো নতুন ৰচনাৰ বাবে নিমিত্ত হোৱা বিশেষ আত্মা হয় কিয়নো পিতাক চিনি পোৱাৰ ক্ষেত্ৰত, পিতাৰ কাৰ্যত সহযোগী হোৱাৰ ক্ষেত্ৰত নিমিত্ত হ’ল আৰু অনেকৰ আগত এগজাম্পুল (উদাহৰণ) হৈছে। জগতক নাচাই, নতুন জগত গঢ়ি তোলাজনক চালে। জগতৰ আগত অটল নিশ্চয় আৰু সাহসৰ প্ৰমাণ হৈ দেখুৱালে সেইবাবে সকলো বিশেষ আত্মা হোৱা। বিশেষ আত্মাসকলক বিশেষ ৰূপেৰে সংগঠিত ৰূপত দেখি বাপদাদাও হৰ্ষিত হয় আৰু এনেকুৱা সন্তানসকলৰ মহিমাৰ গীত গায়। পিতাক চিনি পালে আৰু পিতাই, যিয়েই নহওঁক, যেনেকুৱাই নহওঁক পচন্দ কৰি ল’লে কিয়নো সঁচা অন্তৰধাৰীসকলেই দিলাৰামৰ পচন্দ হয়। জগতৰ হিচাপত মগজ (বুদ্ধিমত্তা) নাথাকিলেও কিন্তু পিতাৰ জগতৰ মগজ পচন্দ নহয়, অন্তৰধাৰীহে পচন্দ হয়। মগজতো পিতাই ইমান শ্ৰেষ্ঠ দিয়ে যাৰ দ্বাৰা ৰচয়িতাক জনাৰ বাবে ৰচনাৰ আদি, মধ্য, অন্তৰ জ্ঞানক জানি লোৱা সেইবাবে বাপদাদাই পচন্দ কৰে - অন্তৰেৰে। নম্বৰৰো গৰাকী হয় সঁচা নিকা অন্তৰৰ আধাৰত। সেৱাৰ আধাৰত নহয়। সেৱাৰ ক্ষেত্ৰতো সঁচা অন্তৰেৰে সেৱা কৰিলা নে কেৱল মগজৰ আধাৰত সেৱা কৰিলা! অন্তৰৰ আৰাজ অন্তৰত আহি পায়, মগজৰ আৰাজ মগজলৈকে আহে।

আজি বাপদাদাই অন্তৰধাৰীসকলৰ লিষ্ট (তালিকা) চাই আছিলহঁক। মগজধাৰীসকলে নাম অৰ্জন কৰে, অন্তৰধাৰীসকলে আশীৰ্বাদ অৰ্জন কৰে। গতিকে দুধাৰী মালা তৈয়াৰ হৈ আছিল কিয়নো আজি বতনত এডভান্সত (আগতীয়াকৈ) যোৱা আত্মাসকলো ইমাৰ্জ আছিল (প্ৰকট হৈছিল)। সেই বিশেষ আত্মাসকলে বাৰ্তালাপ কৰি আছিল। মুখ্য বাৰ্তালাপ কি হ’ব বাৰু? তোমালোক সকলোৱেও বিশেষ আত্মাসকলক ইমাৰ্জ কৰিলা নহয়! বতনতো বাৰ্তালাপ চলি আছিল যে সময় আৰু সম্পূৰ্ণতা দুয়োটাৰ মাজত পাৰ্থক্য কিমান থাকি গৈছে? কিমান নম্বৰ তৈয়াৰ হৈছে! নম্বৰ তৈয়াৰ হৈছে নে এতিয়াও হ’বলৈ আছে? ক্ৰমানুসৰি সকলো মঞ্চত আহি আছে নহয়। এডভান্স পাটিয়ে (অগ্ৰিম দলে) সুধি আছিল যে এতিয়া আমি তো এডভান্সৰ কাৰ্য কৰি আছোঁ কিন্তু আমাৰ সংগীসকলে আমাৰ কাৰ্যত বিশেষ কি সহযোগ দি আছে? তেওঁলোকেও মালা তৈয়াৰ কৰি আছে। কেনেকুৱা মালা তৈয়াৰ কৰি আছে? ক’ত ক’ত, কাৰ কাৰ নতুন সৃষ্টি আৰম্ভ কৰিবৰ বাবে জন্ম হ’ব। সেয়া নিশ্চিত হৈ আছে। তেওঁলোককো নিজৰ কাৰ্যত বিশেষ সূক্ষ্ম শক্তিশালী মনৰ সহযোগ লাগে। যিসকল শক্তিশালী স্থাপনাৰ নিমিত্ত হ’বলগীয়া আত্মা আছে তেওঁলোক স্বয়ং যদিও পবিত্ৰ কিন্তু বায়ুমণ্ডল, ব্যক্তিসকল আৰু প্ৰকৃতি তমোগুণী হয়। অতি তমোগুণীৰ মাজত অলপ সতোগুণী আত্মা পদুম ফুলৰ সমান সেইবাবে আজি বাৰ্তালাপ কৰি তোমালোকৰ অতি স্নেহী শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকলে মিচিকিয়াই কৈ আছিল যে আত্মাৰ সংগীসকলৰ ইমান শ্ৰেষ্ঠ সেৱাৰ স্মৃতি আছেনে নে চেণ্টাৰ (সেৱাকেন্দ্ৰ)তেই বিজী (ব্যস্ত) হৈ গৈছে নতুবা য’নতেই (নিজ-নিজ মণ্ডলত) ব্যস্ত হৈ গৈছে?

ইমান বিশাল প্ৰকৃতিৰ পৰিৱৰ্তনৰ কাৰ্য, তমোগুণী সংস্কাৰধাৰী ইমানবিলাক আত্মাৰ বিনাশ কোনোবা বিধিৰ দ্বাৰা হ’ব কিন্তু অকস্মাৎ মৃত্যু, অকাল মৃত্যু, সমূহীয়া মৃত্যু, সেই আত্মাসকলৰ ভায়ৰেচন (প্ৰকম্পন) কিমান তমোগুণী হ’ব, তাক পৰিৱৰ্তন কৰা আৰু নিজকো এনেকুৱা অকাৰণতে হোৱা তেজৰ খেলৰ বায়ুমণ্ডলক ভায়ৰেচনেৰে চেফ (সুৰক্ষিত কৰি) ৰখা আৰু সেই আত্মাসকলক সহযোগ দিয়া – এই বিশাল কাৰ্যৰ বাবে প্ৰস্তুতি চলাই আছানে? নে কেৱল কোনোবা আহিল, বুজালা আৰু খালা, ইয়াতেইতো সময় গৈ থকা নাই? তেওঁলোকে (এডভান্স পাটিয়ে) সুধি আছিল। আজি বাপদাদাই তেওঁলোকৰ বাতৰি শুনাই আছে। ইমান বেহদৰ (অসীমৰ) কাৰ্য কৰাৰ নিমিত্ত কোন হয়? যিহেতু আদিতেই নিমিত্ত হ’ল তেন্তে অন্ততো পৰিৱৰ্তনৰ বেহদৰ কাৰ্যত নিমিত্ত হ’ব লাগে নহয় জানো। এনেও কথিত আছে যে যিয়ে অন্ত কৰিলে তেওঁ সকলো কৰিলে। গৰ্ভ মহলো তৈয়াৰ কৰিব লাগে তেতিয়াতো নতুন ৰচনাৰ, যোগবলৰ আৰম্ভ হ’ব। যোগবলৰ বাবে মনৰ শক্তিৰ আৱশ্যক আছে। নিজৰ চেফটিৰ (সুৰক্ষাৰ) কাৰণেও মনৰ শক্তি সাধন হ’ব। মনৰ শক্তিৰ দ্বাৰাহে নিজৰ অন্ত সুন্দৰ কৰি তোলাৰ নিমিত্ত হ’ব পাৰিবা। নহ’লেতো সাকাৰ সহযোগ সময়ত চাৰকামষ্টান্স (পৰিস্থিতি) অনুসৰি প্ৰাপ্ত

নহ'বও পাৰে। সেই সময়ত মনৰ শক্তি অৰ্থাৎ শ্ৰেষ্ঠ সংকল্প শক্তি, এজনৰ লগত লাইন ক্লীয়াৰ (বুদ্ধিযোগ স্পষ্ট) নহ'লে তেন্তে নিজৰ দুৰ্বলতা অনুতাপৰ ৰূপত ভূতৰ নিচিনা অনুভৱ হ'ব কিয়নো দুৰ্বলতা স্মৃতিত আহিলে ভয়, ভূতৰ নিচিনা অনুভৱ হ'ব। এতিয়া বাৰু কেনেকৈ চলাই দিয়া কিন্তু অন্ত সময়ত ভয় অনুভৱ হ'ব সেইবাবে এতিয়াৰ পৰাই বেহদৰ সেৱাৰ বাবে, নিজৰ চেফটিৰ বাবে মনৰ শক্তি আৰু নিৰ্ভৰতাৰ শক্তি জমা কৰা, তেতিয়াহে অন্ত সুন্দৰ আৰু বেহদৰ কাৰ্যৰ সহযোগী হৈ বেহদৰ বিশ্বৰ ৰাজ্য অধিকাৰী হ'বাগৈ। এতিয়া তোমালোকৰ সংগীসকলে তোমালোকৰ সহযোগৰ অপেক্ষা কৰি আছে। কাৰ্য যদিও বেলেগ বেলেগ কিন্তু পৰিৱৰ্তনৰ নিমিত্ত দুয়োটাই হয়। তেওঁলোকে নিজৰ ৰিজাল্ট (ফলাফল) শুনাই আছিল।

এডভান্স পাৰ্টিসকলৰ কোনোবাই নিজে শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকলক আহ্বান কৰাৰ বাবে তৈয়াৰ হৈছে আৰু হৈ আছে, কোনোবাই তৈয়াৰ কৰোৱাত লাগি আছে। তেওঁলোকৰ সেৱাৰ সাধন হৈছে মিত্ৰতা আৰু সমীপতাৰ সম্বন্ধ। যাৰবাবে ইমার্জ ৰূপত জ্ঞানৰ চৰ্চা নকৰে কিন্তু জ্ঞানী আত্মাৰ সংস্কাৰ থকা কাৰণে ইজনে-সিজনৰ শ্ৰেষ্ঠ সংস্কাৰ, শ্ৰেষ্ঠ ভায়ব্ৰেচন আৰু সদায় হোলী (পবিত্ৰ) আৰু হেপী (আনন্দিত) চেহেৰাই ইজনে-সিজনক প্ৰেৰণা দিয়াৰ কাৰ্য কৰি আছে। যদিও বেলেগ বেলেগ পৰিয়ালত আছে কিন্তু কিবা নহয় কিবা সম্বন্ধ বা মিত্ৰতাৰ আধাৰত ইজন সিজনৰ সম্পৰ্কত অহাৰ বাবে, আত্মা জ্ঞানেৰে পৰিপূৰ্ণ হোৱাৰ কাৰণে এইটো অনুভূতি হৈ থাকে যে এওঁ নিজৰ বা সমীপৰ হয়। আপোন ভাৱৰ আধাৰত পৰস্পৰে পৰস্পৰক চিনি পায়। এতিয়া সময় সমীপত আহি আছে সেইবাবে এডভান্স পাৰ্টিৰ কাৰ্য তীব্ৰগতিৰে চলি আছে। এনেকুৱা লেন-দেন বতনত হৈ আছিল। বিশেষকৈ জগত-অম্বাই সকলো সন্তানৰ প্ৰতি দুটি মধুৰ বাক্য কৈ আছিল। দুটি বাক্যৰে সকলোকে সোঁৱৰাই দিলে - **“সফলতাৰ আধাৰ সদায় সহনশক্তি আৰু সমাহিত কৰাৰ শক্তি, এইটো বিশেষকৈ সফলতা সদায় সহজ আৰু শ্ৰেষ্ঠ অনুভৱ হ'ব”**। আনৰো কথা শুনাওঁ নেকি? আজি বাৰ্তালাপ কৰাৰ দিনটি বিশেষ মিলনৰ দিন আছিল সেয়েহে প্ৰত্যেকে নিজৰ অনুভৱ বৰ্ণনা কৰি আছিল। বাৰু আৰু কাৰ শুনিবা? (দাদা বিশ্ব কিশোৰৰ) তেওঁ এনেও কমকৈ কথা কয় কিন্তু যি কয় সেয়া শক্তিশালীভাৱে কয়। তেৱোঁ এটি বাক্যতেই সকলো অনুভৱ শুনাতে যে **কোনো কাৰ্যত সফলতাৰ আধাৰ হৈছে “অটল নিশ্চয় আৰু নিচা সম্পন্ন”**। যদি নিশ্চয় অটল হয় তেন্তে নিচা স্বতঃ আনৰো অনুভৱ হয় সেইবাবে নিশ্চয় আৰু নিচা সফলতাৰ আধাৰ। এয়া হৈছে তেওঁৰ অনুভৱ। যিদৰে সাকাৰ বাবাৰ সদায় নিশ্চয় আৰু নিচা আছিল যে মই ভৱিষ্যতে বিশ্ব মহাৰাজন হ'বলৈ গৈ আছোঁ। এনেদৰে বিশ্ব কিশোৰৰো এইটো নিচা আছিল যে মই প্ৰথম বিশ্ব মহাৰাজনৰ প্ৰথম প্ৰিন্স (ৰাজকুমাৰ) হওঁ। বৰ্তমান আৰু ভৱিষ্যতৰ এইটো অটল নিচা আছিল। গতিকে সমানতা হৈ গ'ল নহয় জানো। যিসকল একেলগে আছিল তেওঁলোকে এয়া দেখিলে নহয় জানো!

বাৰু - দিদিয়ে কি ক'লে? দিদিয়ে বৰ আন্তৰিকতাৰে বাৰ্তালাপ কৰি আছিল। তেওঁ কৈছিল যে আপুনি সকলোকে খবৰ নিদিয়াকৈয়ে কিয় মাতি পঠিয়ালে। নহ'লে ছুটী লৈ আহিলোহেঁতেন নহয়। আপুনি কোৱাহেঁতেন মই ছুটী লৈ তৈয়াৰ হৈ গ'লোহেঁতেন। আপুনি ছুটী দিলে হয়নে? বাপদাদাই সন্তানসকলৰ সৈতে বাৰ্তালাপ কৰি আছিল – দেহ সহিত দেহৰ সম্বন্ধ, দেহৰ সংস্কাৰৰ সকলো সম্বন্ধ, লৌকিক ন'হলেও অলৌকিকতো হয়। অলৌকিক সম্বন্ধৰ পৰা, দেহৰ পৰা, সংস্কাৰৰ পৰা নষ্টোমোহা হোৱাৰ বিধি, এয়াই ড্ৰামাত নিৰ্ধাৰিত হৈ আছে সেইবাবে অন্তত সকলোৰে পৰা নষ্টোমোহা হৈ নিজৰ ডিউটিত (কৰ্তব্যত) আহি উপস্থিত হ'লা। যদিও বিশ্ব কিশোৰে প্ৰথমেই অলপ জানিছিল কিন্তু যেতিয়া যোৱাৰ সময় হৈছিল, সেই সময়ত তেৱোঁ পাহৰি গৈছিল। এয়াও ড্ৰামাত নষ্টোমোহা হোৱাৰ বিধি নিৰ্ধাৰিত হৈ আছিল, যিটো ৰিপিট (পুনৰাবৃত্তি) হৈ গ'ল কিয়নো অলপ নিজৰ পৰিশ্ৰম আৰু অলপ পিতাৰ, ড্ৰামা অনুসৰি কৰ্মবন্ধন মুক্ত কৰি তোলাত সহযোগো দিয়ে। যিসকল বহুকালৰ সহযোগী সন্তান আছে, এজন পিতা দ্বিতীয় কোনো নাই, এইটো মেইন চাবজেক্টত (মুখ্য বিষয়ত) পাছ (উত্তীৰ্ণ) হ'ল, এনেকৈ এজনৰ অনুভৱ কৰোঁতাসকলক পিতাই বিশেষ তেনে এটি সময়ত সহযোগ নিশ্চয় দিয়ে। বহুতে ভাবে যে এওঁলোক সকলো কৰ্মাৰ্থীত হৈ গ'ল নেকি? এয়াই কৰ্মাৰ্থীত স্থিতি। কিন্তু এনেকুৱা আদিৰে পৰা সহযোগী সন্তানসকলৰ এক্সট্ৰা (অতিৰিক্ত) সহযোগ প্ৰাপ্ত হয় সেইবাবে অলপ নিজৰ পৰিশ্ৰম কমো দেখা যায় কিন্তু বাবাৰ সহায়ে সেই সময়ত অন্তত এক্সট্ৰা মাৰ্কচ (অতিৰিক্ত নম্বৰ) দি পাছ উইথ অনাৰ (সন্মান সহকাৰে উত্তীৰ্ণ) কৰাই দিয়ে। সেয়া গুপ্তভাৱে হয় - সেইবাবে কুৱেশ্বন (প্ৰশ্ন) উঠে যে কি এনেকুৱা হ'ল নেকি? কিন্তু এয়া সহযোগৰ ৰিটাৰ্ণ (প্ৰতিদান) হয়। যিদৰে কথিত আছে নহয় - “প্ৰয়োজনত কামত আহে”। গতিকে যিসকল অন্তৰেৰে সহযোগী হৈ আছে তেওঁলোকক এনেকুৱা সময়ত এক্সট্ৰা মাৰ্কচ ৰিটাৰ্ণৰ ৰূপত প্ৰাপ্ত হয়। এইটো ৰহস্যক বুজিলানে? সেইবাবে নষ্টোমোহাৰ বিধিৰে এক্সট্ৰা মাৰ্কচৰ গিফটেৰে (উপহাৰেৰে) সফলতা প্ৰাপ্ত কৰি ল'লে। বুজিলা - সুধি থাকা নহয় যে অৱশেষত কি হ'ব। সেইবাবে আজি এই বাৰ্তালাপ শুনাই আছোঁ। বাৰু - দিদিয়ে কি ক'লে? তেওঁৰ অনুভৱতো সকলোৱে জানাও। তেওঁ এইটো কথাই কৈ আছিল যে **সদায় বাপ আৰু দাদাৰ আঙুলিত ধৰা বা আঙুলি দিয়া**। লাগিলে সন্তান হিচাপে লৈ আঙুলিত ধৰা নতুবা পিতা হিচাপে লৈ আঙুলি

দিয়া। দুয়োটি ৰূপতে প্ৰতিটো খোজতে আঙুলিত ধৰি সান্নিধ্যৰ অনুভৱ কৰি চলিবা, এয়াই মোৰ সফলতাৰ আধাৰ। গতিকে এয়াই বিশেষ বাৰ্তালাপ হ'ল। আদি ৰত্নসকলৰ সংগঠনত তেওঁক (দিদি) কেনেকৈ মিচ হ'ব (নহাকৈ থাকিব) সেইবাবে তেওঁ ইমার্জ আছিল (প্ৰকট আছিল)। বাৰু - সেয়া হ'ল এডভান্স পাৰ্টিৰ কথা, তোমালোকে কি কৰিবা?

এডভান্স পাৰ্টিয়ে নিজৰ কাম কৰি আছে। তোমালোকে এডভান্স ফ'ৰ্চ (শক্তি) ভৰোৱা, যাৰ দ্বাৰা পৰিৱৰ্তন কৰাৰ কাৰ্যৰ ক'ৰ্চ (পাঠ্যক্ৰম) সমাপ্ত হৈ যাব কিয়নো ফাউণ্ডেচন (আধাৰ) হয়। ফাউণ্ডেচনেই বেহদৰ সেৱাধাৰী হৈ বেহদৰ পিতাক প্ৰত্যক্ষ কৰাব। প্ৰত্যক্ষতাৰ নাগাৰা অতি সোনকালে এই সৃষ্টিত বাজি থকা শুনিবা। চাৰিওফালে একেই নাগাৰা, একেটি সুৰত বাজিব - “পাই গ'লো, আহি গ'ল”। এতিয়াতো বহুত কাম বাকী আছে। তোমালোকে ভাবি আছা যে সম্পূৰ্ণ হৈ আছে। এতিয়াতো বাণীৰ দ্বাৰা পৰিৱৰ্তনৰ কাৰ্য চলি আছে। এতিয়া বৃত্তিৰ দ্বাৰা বৃত্তি পৰিৱৰ্তন হৈ যাওঁক, সংকল্পৰ দ্বাৰা সংকল্প পৰিৱৰ্তন হৈ যাওঁক। এতিয়া এইটো ৰিচাৰ্চতো (গৱেষণাতো) আৰম্ভই কৰা নাই। অলপ অলপ কৰিলা তেন্তে কি হ'ল। এই সূক্ষ্ম সেৱাই স্বতঃ বহুতো দুৰ্বলতাক অতিক্ৰম কৰাই দিব। যিসকলে ভাবে যে এয়া কেনেকৈ হ'ব। তেওঁলোক যেতিয়া এইটো সেৱাত বিজী (ব্যস্ত) হৈ থাকিব তেতিয়া স্বতঃ ব্যুমণ্ডল এনেকুৱা হ'ব যে নিজৰ দুৰ্বলতা নিজৰেই স্পষ্টকৈ অনুভৱ হ'ব আৰু ব্যুমণ্ডলৰ কাৰণে নিজেই লজ্জিত হৈ পৰিৱৰ্তিত হৈ যাব। ক'বলগীয়া নহ'ব। কৈতো চালা এতিয়া এনেকুৱা প্লেণ (পৰিকল্পনা) কৰা। জিঞ্জাসু আৰু বেছি বাঢ়িব তাৰ বাবে চিন্তা নকৰিবা। উপাৰ্জনো বাঢ়িব, ইয়াৰো চিন্তা নকৰিবা। ঘৰো পাই যাবা, ইয়াৰো চিন্তা নকৰিবা। সকলো সিদ্ধি হৈ যাব। এইটো বিধি এনেকুৱা যে সিদ্ধি স্বৰূপ হৈ যাব। বাৰু।

শক্তি বহুত আছে, আদি কালচোৱাত শক্তিসকল বেছিকৈ নিমিত্ত হ'ল। গ'ল্ডেন জুবিলীতো (সোণালী জয়ন্তীতো) শক্তিসকলে বেছিকৈ আগভাগ লৈছে। পাণ্ডৱৰ সংখ্যা গণিব পৰা (অলপ কম)। তথাপিও পাণ্ডৱ আছে। ভাল কথা, সাহস ৰাখি আদিতে সহন কৰাৰ উদাহৰণতো এই আদি ৰত্নসকলেই হয়। বিঘ্ন-বিনাশক হৈ, নিমিত্ত হৈ, নিমিত্ত কৰি তোলাৰ কাৰ্যত অমৰ হৈ আছে সেইবাবে বাপদাদাৰো অবিনাশী, অমৰ ভৱৰ বৰদানী সন্তান সদায় প্ৰিয় হয়। আৰু এই আদি ৰত্ন স্থাপনাৰ, আৱশ্যকতাৰ সময়ৰ সহযোগী হয় সেইবাবে এনেকুৱা নিমিত্ত হোৱা আত্মাসকলক, প্ৰয়োজনৰ সময়ত সহযোগী হোৱা আত্মাসকলক, এনেকুৱা কোনো কঠিনতাৰ সময় যদি আহে তেতিয়া বাপদাদাৰো তেওঁলোকক তাৰ ৰিটাৰ্ন দিয়ে সেইবাবে তোমালোক সকলো যিয়ে এনেকুৱা সময়ত নিমিত্ত হৈছা তাৰ এয়া এক্সট্ৰা গিফ্ট (অতিৰিক্ত উপহাৰ) ড্ৰামাত নিৰ্ধাৰিত হৈ আছে সেইবাবে এক্সট্ৰা গিফ্টৰ অধিকাৰী হোৱা।

বুজিলা - মাতাসকলৰ এটোপ এটোপেৰে হোৱা পুখুৰীৰে স্থাপনাৰ কাৰ্য আৰম্ভ হ'ল আৰু এতিয়া সফলতাৰ সমীপত উপস্থিত হ'বলৈ ওলাইছা। মাতাসকলৰ অন্তৰৰ উপাৰ্জন, ধান্দাৰ ((পেছাগত কৰ্মৰ) উপাৰ্জন নহয়। অন্তৰৰ উপাৰ্জন এক হাজাৰৰ সমান। স্নেহৰ বীজ সিঁচিলা সেইবাবে স্নেহৰ বীজৰ ফল ফলপ্ৰসূ হৈ আছে, লগততো পাণ্ডৱো আছে। পাণ্ডৱ অবিহনেও কোনো কাৰ্য নহয় কিন্তু সংখ্যাগৰিষ্ঠ শক্তিসকলৰ সেইবাবে 5 পাণ্ডৱ বুলি লিখি দিছে। তথাপি প্ৰবৃত্তিত থাকিও উপৰাম আৰু পিতাৰ স্নেহী হৈ সাহস আৰু উৎসাহৰ প্ৰমাণ দিছে সেইবাবে পাণ্ডৱো কম নহয়। শক্তিসকলৰ বাবে সৰ্বশক্তিমান বুলি গায়ন আছে সেইদৰে পাণ্ডৱসকলৰ বাবে পাণ্ডৱপতি বুলি গায়ন কৰা হৈছে সেইবাবে যিদৰে নিমিত্ত হৈছা সেইদৰে নিমিত্ত ভাৱ সদায় স্মৃতিত ৰাখি আগবাঢ়ি যোৱা। ভাল বাৰু!

সদায় পদমাপদম ভাগ্যৰ অধিকাৰী, সদায় সফলতাৰ অধিকাৰী, সদায় নিজক শ্ৰেষ্ঠ আধাৰমূৰ্ত্ত বুলি বুজি সকলোকে উদ্ধাৰ কৰোঁতা, শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকলক বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

বৰদান: অনুভৱৰ গভীৰতাৰ প্ৰয়োগশালাত থাকি নতুন ৰিচাৰ্চ (গৱেষণা) কৰোঁতা অন্তৰ্মুখী হোৱা যেতিয়া প্ৰথমে নিজৰ মাজত সকলো অনুভৱ প্ৰত্যক্ষ হ'ব তেতিয়া প্ৰত্যক্ষতা হ'ব - ইয়াৰ বাবে অন্তৰ্মুখী হৈ স্মৃতিৰ যাত্ৰা তথা সৰ্ব প্ৰান্তিৰ গভীৰতাত গৈ ৰিচাৰ্চ কৰা, সংকল্প ধাৰণ কৰা আৰু তাৰ পাচত তাৰ পৰিণাম বা সিদ্ধি লক্ষ্য কৰা যে যি সংকল্প কৰিলা সেয়া সিদ্ধ হ'ল নে নহ'ল? এনেকুৱা অনুভৱৰ গভীৰতাৰ প্ৰয়োগশালাত থাকিবা যাতে আনে উপলব্ধি কৰে যে এওঁলোক কোনোবা বিশেষ অধ্যৱসায়ত (সাধনাত) মগন হৈ থাকোঁতা এই সংসাৰৰ পৰা উপৰাম হয়। কৰ্ম কৰি যোগৰ শক্তিশালী স্থিতিত থকাৰ অভ্যাস বঢ়োৱা। যিদৰে বাণীত অহাৰ অভ্যাস আছে সেইদৰে আত্মিকতাত থকাৰ অভ্যাস গঢ়ি তোলা।

স্লোগান: সন্তুষ্টতাৰ ছিটত (আসনত) বহি পৰিস্থিতিৰ খেল প্ৰত্যক্ষ কৰোঁতাজনেই সন্তুষ্টমণি হয়।

!! ཨྐྱམ་ སྐྱའིྣ !!

ॐ शान्ति!!